

Sygn. akt III A Ua 1514/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Staśkiewicz
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter (spr.) SSA Stanisława Kubica
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku S. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji S. T.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 13 września 2011 r. sygn. akt V U 662/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13.IX. 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy oddalił odwołanie S. T. od decyzji ZUS z dnia 11.V. 2011 r. na podstawie, której odmówiono mu prawa do emerytury górniczej, gdyż udowodnił 12 lat 8 miesięcy i 1 dzień takiej pracy wobec wymaganych 25 lat.

Sąd ustalił, że ur. 13.I. 1953 r., wnioskodawca wykonywał pracę w pełnym wymiarze czasu pracy:

- od 4 lipca 1972 r. do 30 listopada 1972 r. w Przedsiębiorstwie (...) w L. na stanowisku ślusarza pod ziemią,
- od 1 stycznia 1974 r. do 30 września 1988 r. w (...) Spółka z o.o. w P., początkowo od 1 stycznia 1974 r. do 31 sierpnia 1977 r. na stanowisku ślusarza maszyn i urządzeń górniczych pod ziemią, a następnie od 1 września 1977 r. do ustania tego stosunku pracy na stanowisku ślusarza na powierzchni,

- od 27 marca 2000 r. do 14 maja 2010 r. w (...) Spółka z o.o. w P. i wykonywał pracę mechanika maszyn i urządzeń górniczych pod ziemią.

Ponadto, kolejno w okresach:

- od 2 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1991 r. prowadził działalność gospodarczą,
- od 16 stycznia 1992 r. do 15 stycznia 1993 r. był zarejestrowany jako bezrobotny i z tego tytułu pobierał zasiłek dla bezrobotnych,
- od 1 stycznia 1995 r. do 2 kwietnia 1996 r. z mocy ustawy podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w zakresie emerytalno-rentowym, wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim jako domownik,
- od 3 kwietnia 1996 r. do 31 marca 2000 r. z mocy ustawy podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w zakresie emerytalno-rentowym oraz wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim jako rolnik.

Decyzją z dnia 7.VIII. 2008 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej przewidzianej art. 49 w zw. z art. 34 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do pracy górniczej udowodnił 12 lat 6 miesięcy i 5 dni pracy górniczej, wobec wymaganych 25 lat takiej pracy. Wnioskodawca nie spełnił też warunków do przyznania mu emerytury w oparciu o art. 39 ustawy, udowodnił bowiem tylko 7 pełnych lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, zatem można mu obniżyć wiek emerytalny o 3, 5 roku do 61, 5 roku życia, nie osiągnął zatem wymaganego wieku i nie spełnił tego warunku do 31.XII. 2008 r.

Odwołanie wnioskodawcy od w/w decyzji oddalił Sąd Okręgowy wyrokiem z 12.XI. 2008 r. Sąd w motywach stwierdził, że zarówno na podstawie przepisów już uchylonych art. 34 i 49 ustawy emerytalnej, mających zastosowanie na podstawie art. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach, jak i na podstawie nowych przepisów art. 50a ustawy o FUS, wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania mu emerytury, bo nie ma 25 lat pracy górniczej i nie rozwiązał również stosunku pracy.

Nie może być wnioskodawcy zaliczony do pracy górniczej, na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 38 ustawy o FUS, okres posiadania statusu bezrobotnego (od 16.I. 1992 r. do 15.I. 1993 r.), taki okres można zaliczyć tylko wtedy, gdy przypadał przed dniem 15.XI. 1991 r. (art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy o FUS).

Apelacja wnioskodawcy została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25.III. 2009 r.

W oparciu o dokonane ustalenia Sąd uznał odwołanie wnioskodawcy za bezzasadne. Oceny uprawnień dokonał w oparciu o art. 50a ustawy z dnia 17.XII. 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Wnioskodawca nie ma 25 lat pracy górniczej, udowodnił tylko 12 lat 8 miesięcy i 1 dzień takiej pracy.

Za pracę górniczą uznano wnioskodawcy okresy pracy od:

- od 4 lipca 1972 r. do 30 listopada 1972 r. (o lat 4 miesiące i 27 dni),
- od 1 lutego 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. (o lat 11 miesięcy i 0 dni),
- od 1 stycznia 1974 r. do 31 sierpnia 1977 r. (3 lata 8 miesięcy i 0 dni),
- od 27 marca 2000 r. do 14 maja 2010 r. (10 lat 1 miesiąc i 18 dni).

Okres pracy wnioskodawcy od 1.IX. 1977 r. – 30.IX. 1988 r. (11 lat 1 miesiąc) w (...) Spółka z o.o. w P., gdzie wnioskodawca pracował jako ślusarz na powierzchni, nie jest okresem pracy górniczej. Fakt wykonywania pracy na powierzchni wynika ze świadectwa pracy i wskazuje, że nie wykonywał on pracy górniczej w tym okresie.

Wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu do dnia 14.V. 2010 r. i poza rozwiązaniem stosunku pracy nie zmieniły się inne okoliczności sprawy mające wpływ na prawo wnioskodawcy do emerytury górniczej.

Wnioskodawca nie spełnia obecnie warunków określonych w art. 50a ustawy o FUS, gdyż nie ma 25 lat pracy górniczej. Rozwiązał stosunek pracy po dniu 31.XII. 2008 r. i już z tego względu nie miał prawa do emerytury górniczej w oparciu o uchylone przepisy art. 34 w zw. z art. 49 ust. 1 ustawy o FUS, nie miał też i obecnie nie udowadnia 25 lat pracy górniczej.

Apelacją powyższy wyrok zaskarżył wnioskodawca zarzucając naruszenie prawa materialnego. Wniósł o zmianę wyroku i przyznanie mu emerytury.

Wnioskodawca powołał się na przepisy art. 34, art. 38 i art. 49 (uchylone) ustawy o FUS w oparciu, o które domaga się przyznania mu emerytury górniczej. Zdaniem wnioskodawcy, niesłusznie badano jego uprawnienia do emerytury górniczej w oparciu o art. 50a w/w ustawy.

Wnioskodawca uważa, że nie rozwiązanie stosunku pracy do 31.XII. 2008 r. nie stało na przeszkodzie przyznania mu emerytury górniczej. Jak również należało mu zaliczyć do pracy górniczej okres zasiłku dla bezrobotnych po 15.XI. 1991 r. na podstawie art. 38 ustawy o FUS. Domaga się też, aby uwzględnić mu, jako pracę górniczą, okres od 1.IX. 1977 r. do 30.IX. 1988 r., gdzie pracował jako ślusarz na powierzchni, a pracę wykonywał również pod ziemią, której nie ewidencjonowano. Zauważa też, że trudniej jest spełnić warunki do uzyskania emerytury górniczej w oparciu o art. 50a ustawy o FUS.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzony materiał dowodowy sprawy i wydał rozstrzygnięcie zgodne z przepisami prawa nie naruszając zasad z art. 233 kpc.

Wnioskodawca dochodzi emerytury górniczej na wniosek złożony 29.XII. 2010 r., zatem jego uprawnienia do tego świadczenia można było oceniać w oparciu o obowiązujące od 1.I. 2007 r. przepisy art. 50a-50e ustawy z dnia 17.XII. 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z art. 50a emerytura górnicza przysługuje pracownikom spełniającym łącznie warunki: ukończenia 55 lat życia, okresy pracy górniczej wraz z okresami pracy równorzędnej z pracą górniczą muszą wynosić co najmniej 25 lat dla mężczyzny, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 ustawy oraz nie przystąpienie do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

Wnioskodawca nie spełnia warunków do emerytury górniczej, ponieważ wykazał tylko 12 lat 8 miesięcy i 1 dzień pracy górniczej, wobec wymaganych 25 lat.

Okresy pracy górniczej wnioskodawcy przyjęte przez ZUS i Sąd zostały wskazane w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji k. 19 a.s.

Wnioskodawca taki sam okres pracy górniczej, poniżej 25 lat, wykazywał w poprzednim postępowaniu w sprawie III A Ua 197/09, zakończonej prawomocnie niekorzystnym dla wnioskodawcy wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25.III. 2009 r. oddalającym jego apelację w tym zakresie, stan faktyczny nie uległ zmianie. Nie ma podstaw, aby wnioskodawcy uwzględnić w stażu pracy górniczej okres od 1.IX. 1977 r. do 30.IX. 1988 r. w (...) Spółka z o.o. w P.. Wnioskodawca był wówczas zatrudniony na stanowisku ślusarza na powierzchni, co jednoznacznie wynika z przedłożonego świadectwa pracy. Wówczas, gdy wnioskodawca był zatrudniony jako ślusarz pod ziemią, w tym samym zakładzie pracy w okresie od 1.I. 1974 r. do 31.VIII. 1977 r. zostało to wykazane w świadectwie pracy i organ rentowy ten okres wnioskodawcy uwzględnił.

W obu postępowaniach sądowych, w sprawie poprzedniej III A Ua 197/09 i obecnej, ten sporny okres pracy wnioskodawcy od 1.IX. 1977 r. do 30.IX. 1988 r. został prawidłowo przez ZUS i Sąd Okręgowy oceniony i nie ma żadnych podstaw, aby tę ocenę podważać. Sam wnioskodawca w apelacji przyznaje, że praca pod ziemią w tamtym spornym okresie nie była ewidencjonowana. Wnioskodawca nie posiada żadnej dokumentacji potwierdzającej ewentualne zjazdy pod ziemię w spornym okresie pracy na stanowisku ślusarza na powierzchni.

Należy też zauważyć, że myli się wnioskodawca i bezpodstawnie zarzuca, że w poprzednim postępowaniu – w sprawie III A Ua 197/09 zakończonej już prawomocnie – nie rozwiązanie stosunku pracy nie miało wpływu na jego uprawnienia emerytalne. Zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy z 17.XII. 1998 r. o FUS prawo do emerytury górniczej, o której mowa w art. 34 przysługuje pracownikom urodzonym po 31.XII. 1948 r. a przed dniem 1.I. 1969 r., jeżeli łącznie spełnią warunki wynikające z przepisu, w tym rozwiązanie stosunku pracy do 31.XII. 2008 r.

Zarzuty apelacyjne wnioskodawcy, że należy obecnie oceniać jego uprawnienia do emerytury górniczej w oparciu o uchylone już przepisy ustawy o FUS, są całkowicie bezpodstawne. Prawidłowo Sąd, a wcześniej organ rentowy, badał podstawy nabycia emerytury górniczej przez wnioskodawcę na podstawie obowiązujących przepisów art. 50a-50e, prawidłowo uznając, że wnioskodawca nie ma do niej prawa z braku wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej.

Z tych względów nie ma podstaw do uwzględnienia apelacji wnioskodawcy, którą na mocy art. 385 kpc oddalono.